

Αριθμός Αποφάσεως

354/2015

ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Σπυρίδωνα Ν. Καποδίστρια, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίσθηκε από την ΕΠΟ, ως τακτικό πειθαρχικό όργανο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 119 και 127B του Ν. 2725/1999, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 5 του Ν. 4326/2015, και το Γραμματέα, Στυλιανό Βασιλειάδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 27^η Νοεμβρίου 2015 και ώρα 09:30, για να δικάσει επί των αναφερομένων στην υπ' αριθ. πρωτ. 342/25-11-2015 κλήση προς απολογία κατά της ΠΑΕ ΑΕΚ, για παραβάσεις των άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ' και ε', 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΦΩΝΗΣΗ της ανωτέρω πειθαρχικής υποθέσεως και κατά την εκδίκασή της, η εγκαλούμενη ΠΑΕ ΑΕΚ παραστάθηκε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της Super League Ελλάδα δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, Πέτρου Καϊμακάμη, ο οποίος ανέπτυξε προφορικώς τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά της παρούσας πειθαρχικής δίκης.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ, οι διαγωνιζόμενες ομάδες οφείλουν να συμμορφώνονται προς τις επιβαλλόμενες σε αυτές υπό των αρμοδίων οργάνων υποχρεώσεις, να υλοποιούν τους επιτασσόμενους σε αυτές όρους και να λαμβάνουν κάθε προληπτικό μέτρο, το οποίο από τις συνθήκες απαιτείται για την ομαλή διεξαγωγή των αγώνων. Κατά, δε, τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του ίδιου ως άνω άρθρου, οι ομάδες έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν το κύρος και την αξιοπιστία του αθλήματος του ποδοσφαίρου και ευθύνονται σε περίπτωση παραβάσεως του καταστατικού της, του παρόντος κανονισμού και των εν γένει κανονισμών της ΕΠΟ, ως αντικειμενικά υπαίτιες. Κάθε, δε, πράξη ή ενέργεια ατομική ή συλλογική, φυσικών ή νομικών προσώπων, που

συνδέονται με ομάδα, με την οποία δημιουργείται στο φίλαθλο κοινό και στην (εν γένει) κοινή γνώμη αίσθημα απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, θα τιμωρείται από τις προβλεπόμενες οικείες διατάξεις του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ, ενώ σε περίπτωση μη ειδικής προβλέψεως, από τις γενικές διατάξεις των άρθρων 25 και 26 του ίδιου Κώδικα. Ωστόσο, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του αυτού ως άνω άρθρου (14) του Π.Κ. της ΕΠΟ, δεν υπάρχει ευθύνη ομάδας για απρεπή συμπεριφορά θεατών σε αγώνα, εφόσον η ομάδα αυτή δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της ή για απρεπή συμπεριφορά φιλάθλων, οι οποίοι στρέφονται αποκλειστικά και μόνο κατά της ομάδας τους. Εφόσον η ομάδα έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της, η ευθύνη της περιορίζεται στο τμήμα του γηπέδου (εξέδρες), που αντιστοιχούν τα εισιτήρια αυτά. Σε περίπτωση, δε, που η φιλοξενούμενη ομάδα δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της, αλλά, παρά ταύτα, προσέλθει ικανός αριθμός φιλάθλων αυτής στο γήπεδο και, κατόπιν εντολής της αστυνομικής δύναμης, οι εν λόγω φίλαθλοι εισέλθουν σε διακριτό τμήμα του γηπέδου, τότε ο Παρατηρητής του Αγώνα θα μνημονεύει ρητά το περιστατικό αυτό στην έκθεσή του. Υπό αυτή την απαραίτητη προϋπόθεση, η φιλοξενούμενη ομάδα θα φέρει την πλήρη και αποκλειστική ευθύνη για τυχόν απρεπή συμπεριφορά των εν λόγω φιλάθλων. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. α', β', γ' και δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ, το άναμμα πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων και οποιοδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού στις κερκίδες πριν την έναρξη, κατά τη διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, αν δεν επακολούθησε ρίψη αυτών, τιμωρείται με χρηματική ποινή, ύψους δύο χιλιάδων (2.000,00) ευρώ έως δέκα χιλιάδων (10.000,00) ευρώ (άρθρο 15 παρ. 2 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Σε περίπτωση, δε, υποτροπής και επαναλήψεως σε επόμενο αγώνα, η προβλεπόμενη ποινή διπλασιάζεται (άρθρο 15 παρ. 2 περ. β' του Π.Κ. της ΕΠΟ), ενώ σε περίπτωση υποτροπής και επαναλήψεως σε επόμενο αγώνα (τρίτο), η ως άνω χρηματική ποινή τριπλασιάζεται και επιβάλλεται ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές μίας (1) αγωνιστικής (άρθρο 15 παρ. 2 περ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Επιπλέον, σε κάθε νέα περίπτωση υποτροπής και επαναλήψεως σε επόμενο αγώνα (τέταρτος, πέμπτος κ.λπ.), οι

προβλεπόμενες ποινές του προηγούμενου αγώνα διπλασιάζονται (άρθρο 15 παρ. 2 περ. δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Ως υποτροπή, δε, των αναφερόμενων στις ως άνω διατάξεις, νοείται πάντα εντός της ίδιας αγωνιστικής περιόδου (άρθρο 15 παρ. 2 περ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Ωστόσο, οι προεκτεθείσες διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 του Π.Κ. της ΕΠΟ, στο βαθμό που προβλέπουν, ανεξαρτήτως της βαρύτητας των πειθαρχικών παραβάσεων, την επιβολή των ανωτέρω ελαχίστων ορίων των επιβλητέων χρηματικών ποινών, που κρίνονται αρκετά υψηλά για τις τρέχουσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας, η οποία, ως γενική αρχή του δικαίου, αναγνωρίζεται παγίως από τη νομολογία των Δικαστηρίων, ως απορρέουσα από τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και των άρθρων 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9 παρ. 2 και 10 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και διέπει όλη τη δημόσια δράση, δεσμεύουσα, μεταξύ άλλων, και τον εκάστοτε εφαρμοστή του δικαίου. Από τα παραπάνω, επομένως, προκύπτει ότι το παρόν Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο έχει την ευχέρεια, με βάση την αρχή της αναλογικότητας, να μην τηρήσει τα ανωτέρω ελάχιστα όρια των επιβλητέων χρηματικών ποινών, που είναι βαρύτατα και εξοντωτικά για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ, κρίνοντας τελικά ότι και μικρότερη από το ελάχιστο προβλεπόμενο όριο χρηματική ποινή είναι αναγκαία, πρόσφορη, κατάλληλη και ευρισκόμενη σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος και, επιπλέον, ότι επιτυγχάνεται τοιουτοτρόπως ο ίδιος σκοπός με αυτόν που επιδιώκουν οι προρρηθείσες διατάξεις του Π.Κ. της ΕΠΟ. Την ως άνω, δε, θεμελιώδη αρχή δύναται να εφαρμόσει ο πειθαρχικός δικαστής ακόμα και σε περίπτωση καθ' υποτροπήν τελέσεως του εν λόγω πειθαρχικού αδικήματος, όταν κρίνεται ότι ο διπλασιασμός ή η επαύξηση της επιβλητέας κατά περίπτωση ποινής καθιστά αυτήν δυσανάλογα επαχθή σε σχέση με τη βαρύτητα της παραβάσεως, με αποτέλεσμα η ποινή να υπερακοντίζει τον επιδιωκόμενο σκοπό και να οδηγήσει σε ανεπιχειρήσιμα αποτελέσματα για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 3 του Π.Κ. της ΕΠΟ, η ρίψη πάσης φύσεως αντικειμένου στον κυρίως χώρο του γηπέδου ή από μία κερκίδα σε άλλη, ιδιαίτερα δε πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων, καπνογόνων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού

πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη λήξη του αγώνα απαγορεύεται αυστηρά. Η ρίψη, δε, αντικειμένων, κατά τη διάρκεια του αγώνα, τα οποία κατά την κοινή πείρα δεν είναι πρόσφορα να προκαλέσουν σωματική βλάβη προσώπου, που ευρίσκεται νομίμως στον αγωνιστικό χώρο, τιμωρείται με χρηματική ποινή από εννέα χιλιάδες (9.000,00) ευρώ έως είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000,00) ευρώ (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ).

Στην προκείμενη περίπτωση, από το από 22-11-2015 Φύλλο Αγώνος, την ομοιόχρονη έκθεση του παρατηρητή του αγώνα, την υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/1371-11-μζ' από 23-11-2015 αναφορά του Γραφείου Αστυνόμευσης Ασφαλείας της Διευθύνσεως Αστυνομίας Ροδόπης, την υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/1371-11-ε' από 13-11-2015 απόφαση του Αστυνομικού Διευθυντή της ίδιας ως άνω Αστυνομικής Αρχής, σε συνδυασμό και με το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό [υλικό φορέα εγγραφής εικόνας και ήχου (DVD)], στον οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος ποδοσφαιρικός αγώνας, την ένορκη κατάθεση του μάρτυρος της εγκαλουμένης, Ιωάννη Μπόμπου του Γεωργίου, καθώς και από τα διαμειφθέντα κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Την 22^α-11-2015 και ώρα 19:30, στο πλαίσιο της 11^{ης} αγωνιστικής ημέρας του Πρωταθλήματος SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ, διεξήχθη στο Δημοτικό Στάδιο της πόλεως της Κομοτηνής, ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟΣ – ΠΑΕ ΑΕΚ, με γηπεδούχο την ομάδα της πρώτης από τις δύο διαγωνισθείσες ΠΑΕ. Κατά τη διάρκεια, δε, διεξαγωγής του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνα, συνέβησαν, σύμφωνα με το φύλλο αγώνος που συνέταξε ο διαιτητής και την έκθεση που συνέταξε ο παρατηρητής του αγώνα, τα εξής πειθαρχικώς αξιόλογα και ελεγχόμενα περιστατικά, ήτοι : 1) Στο 18' λεπτό του αγώνα, φίλαθλος της εγκαλουμένης από την κερκίδα Δ άναψε έναν (1) πυρσό, με αποτέλεσμα να γίνουν συστάσεις από τα μεγάφωνα του γηπέδου. 2) Στο 18' λεπτό του αγώνα, με την επίτευξη τέρματος από την εγκαλούμενη ομάδα, φίλαθλος αυτής, που ευρισκόταν πίσω από το τέρμα, όπου σημειώθηκε το γκολ και δη στην κερκίδα Δ, έριψε έναν (1) πυρσό εντός του αγωνιστικού χώρου (μεγάλη περιοχή), με αποτέλεσμα την προσωρινή διακοπή του αγώνα για ένα (1) λεπτό, προκειμένου να γίνουν συστάσεις από μεγάφωνα του γηπέδου. Τα ανωτέρω, εξάλλου, πειθαρχικώς αξιόλογα περιστατικά επιρρωνύονται και από την υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/1371-11-μζ' από 23-11-2015 αναφορά του Γραφείου Αστυνόμευσης Ασφαλείας της

Διευθύνσεως Αστυνομίας Ροδόπης. Επιπλέον, επιβεβαιώνονται και από το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό (DVD), στο οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος ποδοσφαιρικός αγώνας. Ωστόσο, από το σύνολο του προμνησθέντος αποδεικτικού υλικού δεν προκύπτει με βεβαιότητα στην κρινόμενη περίπτωση ότι ο εν λόγω ριφθής πυρσός, μολονότι ενέχει εγγενούς επικινδυνότητας, ηδύναντο αντικειμενικώς να προκαλέσει σωματικές βλάβες σε όσους νομίμως ευρίσκονταν εντός του αγωνιστικού χώρου. Ειδικότερα, δεν αποδεικνύεται είτε από το οπτικοακουστικό υλικό, είτε από τις εκθέσεις των αξιωματούχων του αγώνα και την αναφορά της αστυνομίας, ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση ο επίμαχος πυρσός ρίφθηκε σε σημείο του αγωνιστικού χώρου, όπου ευρίσκονταν εγγύτατα οι παίκτες των διαγωνιζόμενων ομάδων, με αποτέλεσμα να προκαλείται οιοσδήποτε κίνδυνος για τη σωματική τους ακεραιότητα. Περαιτέρω, η εγκαλουμένη, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της, καταχωρισθείσα στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδρίασεως, ισχυρίζεται ότι δεν υπέχει οιαδήποτε ευθύνη για την προπεριγραφόμενη συμπεριφορά των φιλάθλων της, καθόσον δεν έλαβε, ούτε διέθεσε εισιτήρια στους τελευταίους, ενώ αυτοί προσήλθαν αυτόθροα και μεμονωμένα στο Δημοτικό Στάδιο της Κομοτηνής. Ο προκείμενος, δε, ισχυρισμός της εγκαλουμένης, που κατατείνει στην άρση της αντικειμενικής της ευθύνης, για την προεκτεθείσα απρεπή συμπεριφορά των φιλάθλων της, τυγχάνει μεν νόμιμος, ως ερειδόμενος στην προεκτεθείσα στη νομική σκέψη της παρούσας διάταξη του άρθρου 14 παρ. 4 εδ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ, πλην, όμως, ελέγχεται ως ουσιαστικά αβάσιμος και εντεύθεν απορριπτός. Ειδικότερα, δυνάμει της υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/1371-11-ε' από 13-11-2015 απόφασης του Αστυνομικού Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Ροδόπης, αποφασίσθηκε ότι οι φίλαθλοι της ΠΑΕ ΑΕΚ, που επιθυμούσαν να παρακολουθήσουν τον επίμαχο αγώνα, θα έπρεπε να προσέλθουν μεμονωμένα, αφού προμηθεύονταν προηγουμένως εισιτήρια από τα αντίστοιχα εκδοτήρια. Περαιτέρω, από την υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/1371-11-μζ' από 23-11-2015 αναφορά του Γραφείου Αστυνόμευσης Ασφαλείας της Διευθύνσεως Αστυνομίας Ροδόπης, αποδεικνύεται ότι τελικώς τον εν λόγω αγώνα παρακολούθησαν περίπου 700 φίλαθλοι της εγκαλούμενης ΠΑΕ, οι οποίοι και τοποθετήθηκαν στις θύρες 5 και 6 της

κερκίδας Δ του Δημοτικού Σταδίου Κομοτηνής. Με δεδομένο, επομένως, ότι και στην από 22-11-2015 έκθεση του παρατηρητή του αγώνα αναγράφεται ρητώς το γεγονός ότι προσήλθε ικανός αριθμός φιλάθλων της εγκαλούμενης ΠΑΕ, που, κατόπιν σχετικής εντολής της αστυνομικής δύναμews, εισήλθε σε διακριτό τμήμα του γηπέδου και δη στις εξόδους των θυρών 5 και 6 του Δημοτικού Σταδίου Κομοτηνής, θεμελιώνεται η αντικειμενική της ευθύνη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 4 εδ. γ' και δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ, ο δε προρρηθείς περί του αντιθέτου ισχυρισμός της πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμος. Ως εκ τούτων, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εγκαλουμένη φέρει αντικειμενική ευθύνη για την υπ' αριθμ. 1 αποδιδόμενη σε αυτήν πειθαρχική παράβαση, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην προεκτεθείσα νομική σκέψη, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1 επ., 5, 14 παρ. 1 περ. α', 2, 3, 4 εδ. γ' και δ' και 15 παρ. 2 περ. δ' και ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ. Επισημαίνεται, δε, ότι δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης για όμοιες πράξεις σε πέντε (5) προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των ήδη τελεσιδίκων υπ' αριθμ. 269/18-09-2015, 290/02-10-2015, 299/09-10-2015, 322/30-10-2015 και 342/13-11-2015 αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εγκαλουμένη ΠΑΕ τέλεσε καθ' υποτροπήν την ανωτέρω αποδιδόμενη σε αυτήν πειθαρχική παράβαση. Εν προκειμένω, όμως, παρά την κατάφαση του στοιχείου της υποτροπής, ως προς την εκ μέρους της εγκαλουμένης τέλεση της εν λόγω πειθαρχικής παραβάσεως, δεν κρίνεται αναγκαία, πρόσφορη και τελούσα σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος η επιβολή σε αυτήν (εγκαλουμένη) ποινής εντός του διαγραφόμενου από τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. γ' και δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ πλαισίου, λαμβανομένου, μάλιστα, υπ' όψιν και του γεγονότος ότι, με τις προμνησθείσες αποφάσεις του Πειθαρχικού τούτου Οργάνου, οι προγενεστέρως επιβληθείσες στην εγκαλουμένη πειθαρχικές ποινές, κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, κυμάνθησαν κάτω από τα ελάχιστα όρια των απειλούμενων πλαισίων ποινών. Συνακόλουθα, κρίνεται ότι το καταφασθέν στοιχείο της υποτροπής, θα πρέπει να ληφθεί εν προκειμένω ως επιβαρυντική περίπτωση, κατά την επιμέτρηση της επιβλητέας στην εγκαλουμένη ποινής, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας, και όχι προκειμένου για το διπλασιασμό ή την περαιτέρω επαύξηση της απειλούμενης από τις διατάξεις

του άρθρου 15 παρ. 2 περ. δ'-γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ ποινής, και δη τη σωρευτική επιβολή ποινής διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική, η οποία παρίσταται ως δυσανάλογα επαχθής εν σχέσει με τη βαρύτητα της εν λόγω παραβάσεως. Υπό τα ανωτέρω, επομένως, δεδομένα, πρέπει στην εγκαλουμένη, για την ανωτέρω υπ' αριθμ. 1 πειθαρχική παράβαση, για την οποία έγινε δεκτό ότι αυτή φέρει αντικειμενική ευθύνη, να επιβληθεί χρηματική ποινή, ποσού τεσσάρων χιλιάδων (4.000,00) ευρώ. Περαιτέρω, ως προς τη δεύτερη αποδιδόμενη στην εγκαλουμένη πράξη, δεδομένου ότι δεν προέκυψε πως από τη ρίψη του ως άνω πυρσού διακινδύνευσε η σωματική ακεραιότητα των νομίμως ευρισκόμενων εντός αυτού προσώπων, δε δύναται να θεμελιωθεί αντικειμενικά η παράβαση του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ, αλλά η κατ' ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό τοιαύτη, που προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' και ζ' του Π.Κ. της ΕΠΟ. Μάλιστα, η εγκαλουμένη έχει καταστεί επανειλημμένα υπότροπη, ως προς την τέλεση της εν λόγω πράξεως, δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης για όμοιες πράξεις σε τέσσερις (4) προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των ήδη τελεσιδίκων υπ' αριθμ. 269/18-09-2015, 290/02-10-2015, 299/09-10-2015 και 342/13-11-2015 αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου. Λαμβανομένων, επομένως, υπ' όψιν της απαξίας της εν λόγω πειθαρχικής παραβάσεως, της επανειλημμένης τελέσεώς της, καθώς και της προκλήσεως στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αισθήματος έντονης απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, κρίνεται ότι πρέπει, για την εν λόγω (υπ' αριθμ. 2) πειθαρχική πράξη, για την οποία έγινε δεκτή η αντικειμενική ευθύνη της εγκαλουμένης, να επιβληθεί στην τελευταία χρηματική ποινή, ποσού είκοσι πέντε χιλιάδων (25.000,00) ευρώ. Οι ως άνω, δε, επιβαλλόμενες στην εγκαλούμενη ΠΑΕ πειθαρχικές κυρώσεις παρίστανται ως αναγκαίες, πρόσφορες, κατάλληλες και ευρισκόμενες σε αναλογία με τη βαρύτητα των πειθαρχικών αδικημάτων, για τα οποία αυτή (εγκαλουμένη) φέρει αντικειμενική ευθύνη, δεδομένου, μάλιστα, ότι τοιουτοτρόπως επιτυγχάνεται

παραλλήλως και ο σκοπός τόσο της ειδικής, όσο και της γενικής προλήψεως, τον οποίο επιδιώκει η προρρηθείσα διάταξη του Π.Κ. της ΕΠΟ. Με δεδομένο, επομένως, ότι η αρχή της αναλογικότητας έχει ληφθεί υπ' όψιν, προκειμένου για την επιμέτρηση των ως άνω επιβλητέων στην εγκαλουμένη πειθαρχικών κυρώσεων, ο ισχυρισμός που προέβαλε δια του αναφερομένου στην αρχή της παρούσας πληρεξουσίου δικηγόρου της, περί επιβολής σε αυτήν ποινής, κατώτερης του νομίμως προβλεπομένου πλαισίου, κατ' εφαρμογή της συνταγματικώς κατοχυρωμένης αρχής της αναλογικότητας, τυγχάνει απορριπτέος, ως ουσιαστικά αβάσιμος. Τέλος, πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ, να καθορισθεί συνολική χρηματική ποινή, ποσού (25.000,00 + 2.000,00 =) είκοσι επτά χιλιάδων (27.000,00) ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ με παρούσα την εγκαλουμένη.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τον κατ' άρθρο 14 παρ. 4 εδ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. ισχυρισμό της εγκαλουμένης.

ΔΕΧΕΤΑΙ ότι η εγκαλουμένη τέλεσε : 1) καθ' υποτροπήν την αποδιδόμενη σε αυτήν, με την υπ' αριθμ. 342/25-11-2015 κλήση προς απολογία του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα, πειθαρχική παράβαση της εισαγωγής στο γήπεδο και αφής πυρσού (άρθρα 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ', ε' και 7 περ. γ' εδ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), και 2) καθ' υποτροπήν την κατ' ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό αποδιδόμενη σε αυτήν, με την υπ' αριθμ. 342/25-11-2015 κλήση προς απολογία του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα, πειθαρχική παράβαση της ρίψεως αντικειμένου, το οποίο, κατά την κοινή πείρα, δεν ήταν πρόσφορο στη συγκεκριμένη περίπτωση να προκαλέσει σωματική βλάβη προσώπου που νομίμως ευρίσκεται στον αγωνιστικό χώρο (άρθρα 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α', ζ' και 7 περ. γ' εδ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.).

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην Π.Α.Ε. ΑΕΚ α) για την πρώτη πράξη, χρηματική ποινή, ποσού τεσσάρων χιλιάδων (4.000,00) ευρώ, και β) για τη δεύτερη πράξη, χρηματική ποινή, ποσού είκοσι πέντε χιλιάδων (25.000,00) ευρώ.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ συνολική χρηματική ποινή, ποσού είκοσι επτά χιλιάδων (27.000,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίασή
του, την 30^η Νοεμβρίου 2015.

Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σπυρίδων Καποδίστριας
Πρωτοδίκης

Στυλιανός Βασιλειάδης